

33481

Vuile Was In Dierentuin Kalmgaard

Klucht in zes bedrijven

door

WILBERT VAN ZELST

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VUILE WAS IN DIERENTUIN KALMGAARD** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WILBERT VAN ZELST** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 2024 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon: (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

MARIE-CLAIRE – is de kersverse directeur van dierentuin Kalmgaard. Ze is een narcistische control-freak die alles en iedereen manipuleert om te krijgen waar ze haar zinnen op heeft gezet; een ontmoeting met de Koning bij het 100-jarig bestaan van de dierentuin. Het is ook de enige reden waarom ze deze baan bij de dierentuin heeft aangenomen, want voor de dieren zal het niet zijn... daar heeft ze helemaal niets mee.

JET – is de hardwerkende keukenprinses die praktisch in haar eentje cafetaria ‘Paddentrek’ in de dierentuin runt. Ze valt op vrouwen en in het bijzonder op Marie-Claire die ze al kende van hun gezamenlijke yogalessen. Zij heeft Marie-Claire getipt op de vacature van directeur om nog vaker bij haar te kunnen zijn. Ze probeert zich op alle mogelijke wijzen in een goed daglicht te stellen bij haar stille liefde en bakt voor haar de lekkerste snacks met de meest afgrijselijke namen.

ELOISE – is een oud-studievriendin van Marie-Claire; ze zaten samen in meidendispuut ‘Aurora’. De term ‘vriendin’ is daarbij wat losjes geïnterpreteerd... ze wordt namelijk vooral door Marie-Claire voor het karretje gespannen als ze van nut kan zijn. In dit geval is dat vanwege haar zakelijke connecties met het Koningshuis; deze altijd keurige en correcte dame staat daar immers aan het hoofd van de afdeling Public Relations.

BEN – het manusje-van-alles van de dierentuin stelt zich voor als Ben Ouden-Baas. Deze goedzak werkt sinds kort als vrijwilliger bij de technische dienst. Er hangt een vreemd sfeertje rondom hem: hij is nou niet echt heel handig met klusjes en sloft vaak wat weemoedig rond in het kantoor van Marie-Claire als zij er niet is. Wat heeft hij te verbergen en is hij wel wie hij zegt dat hij is?

YANNA – is een recalcitrante vrouw. Ze is boos sinds haar man Anders Kålm zicht gedwongen voelde om zijn functie als directeur van Kalmgaard naast zich neer te leggen. Ze heeft duidelijk een autoriteitsprobleem... zeker ten aanzien van Marie-Claire. Ze is hoofddoppasser in het Apenpaviljoen waar ze in al haar opstandigheid de orang-oetan Sheila leert om haar middelvinger op steken naar de nieuwe directeur.

LINDA – is de niet al te snuggere hoofddoppasser in het Olifantenpaviljoen. Ze is een zelfbenoemd ‘dieren- én klimaat-activist’ nadat ze zich had opgeworpen als klokkenluider om de

vermeende misstanden bij de door haar geliefde olifanten openbaar te maken; het zogenaamde 'stroomstok-incident'. Haar onhandige pogingen om serieus te worden genomen als activist werken averechts, maar ondanks dat blijft ze volharden in haar overtuigingen.

OSCAR – het klassieke voorbeeld van een computernerd; de sociaal onhandige Oscar omringt zich al zijn hele leven liever met computers dan met mensen. Zijn kennis en kunde van deze tak van sport heeft hem in het verleden flink in de problemen gebracht toen hij zich nog in de wereld van computerhackers begaf. De glorieuze carrière in de IT die hem vroeger werd toegedicht zit er sindsdien niet meer in en zo eindigde hij als 'de computerman' in dierentuin Kalmgaard.

AIVD-medewerkers SUS en URSULA – Ursula en Sus is het koppel dat vanuit de AIVD verantwoordelijk wordt gesteld voor de veiligheid van de Koning tijdens zijn bezoek aan de dierentuin. Strak in het pak en in het gelid: ze nemen hun rol serieus, althans... Ursula misschien iets meer dan Sus. Sus heeft een wat speelsere aanpak. Maar tijdens de interviews met de medewerkers van de dierentuin vinden ze elkaar in een gezamenlijk enthousiasme, waardoor ze nogal eens uit de bocht vliegen en ze bij tijd en wijle flink in verlegenheid worden gebracht.

DECOR:

Staat bij elk bedrijf vermeld.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1: Staatsieportret

Locatie: Kantoor van de directeur.

Tijd: Ochtend.

Oscar komt binnen en begint een bewakingscamera in het kantoor van de directeur op te hangen.

BEN: *(komt binnen)* Goedemorgen, Oscar.

OSCAR: *(kan niet op zijn naam komen)* Môge, uh...

BEN: *(stelt zichzelf aarzelend voor)* Ben. Ben uh... Ouden-Baas. Ben Ouden-Baas.

OSCAR: O ja, Ben. Beetje geland al?

BEN: Ja hoor. Alsof ik al jaren hier in de dierentuin werk. Wat ben je aan het doen, Oscar?

OSCAR: *(uitdagend, in de hoop dat Ben erop doorvraagt)* CCTV installeren.

BEN: Wat ben je aan het installeren?

OSCAR: *(heeft beet en begint enthousiast 'geekspeak' te ratelen)* Ik heb overal bewakingscamera's opgehangen en dit is de laatste. Echt vette dingen. Ultra HD resolutie, *nightvision*, *face detection*... ook in het donker dus.

BEN: *(verbaasd)* Waarvoor hebben wij een bewakingscamera nodig in dit kantoor?

OSCAR: Opdracht van de nieuwe directeur. Ze denkt dat er iemand rondsnuffelt als zij er niet is. Ik vind het wel cool. Gaaf nieuw speeltje.

BEN: Ja, zo kan je het ook zien. Hé Oscar, mag ik even jouw trapje lenen? *(laat fotolijst zien)* Ik moet ook iets ophangen voor de nieuwe directeur.

OSCAR: Laat eens zien.

BEN: *(houdt de foto op voor Oscar)* Wat vind jij hier nou van?

OSCAR: *(verbaasd)* Tja, mooie foto. De nieuwe directeur, toch?

BEN: *(verontwaardigd)* Ja precies... een staatsieportret van de nieuwe directeur. Moet ik ophangen in het kantoor van de nieuwe

directeur.

OSCAR: *(snapt de verontwaardiging niet)* Ja... en?

BEN: Normaliter hang je toch een portret op van iemand die je bewondert... of liefhebt... of graag ziet.

OSCAR: *(snapt het gevoel van Ben niet, maar wel de definitie van een narcist)* Dus jij vindt dat de nieuwe directeur een beetje narcistische trekjes heeft?

BEN: *(gaat negatieve houding compenseren)* Uh... nou ja... ik bedoel... het is zeker een mooie foto. En de kleuren passen prachtig bij de gordijnen. Maar ik zou dat zelf niet zo snel doen.

OSCAR: Nee, maar jij bent dan ook geen directeur. Jij bent klusjesman.

BEN: *(overrompeld en bedroefd)* Nee... dat is ook zo... ik ben niet de directeur van deze dierentuin. *(klimt op het trapje om het portret op te hangen)*

OSCAR: *(betweterig)* Je kunt die spijker er beter onder een hoek inslaan.

BEN: *(volgt aanwijzing op)* Oh, ja... slim. Bedankt.

OSCAR: *(betweterig)* Hangt scheef.

BEN: *(corrigeert... te veel)* Zo dan?

OSCAR: *(betweterig)* Nee. Andere kant op.

BEN: *(geïrriteerd)* Zo is het wel goed! *(Oscar is klaar en vertrekt. Ben blijft alleen achter en neemt met weemoed alles in het kantoor in zich op. Hij zucht daarbij hoorbaar. Dan gaat hij in de bureaustoel van Marie-Claire zitten)* *(Ben met een diepe zucht)* Ik ben hier niet de directeur...

Scène 2: Betrapt

Locatie: Kantoor van de directeur.

Tijd: Aansluitend.

Marie-Claire en Eloise komen kletsend binnen. Ze voeren een gesprekje over de rondleiding langs het Apenpaviljoen die Eloise net heeft gekregen. Dan zien ze Ben op Marie-Claire's bureaustoel zitten.

MARIE-CLAIRE: Wat heeft dit te betekenen? En wie ben jij? Jij hoort toch niet bij mijn personeel?

BEN: *(veert verschrikt op uit de stoel. Voelt zich betrapt)* Uh... jawel, mevrouw. Mijn naam is Ben Ouden-Baas. Ik ben vorige week begonnen als vrijwilliger. Bij de technische dienst.

MARIE-CLAIRE: Technische dienst? Wat doe je dan in mijn kantoor?

BEN: *(schuldig)* Oh, sorry, sorry... het is niet wat het lijkt, mevrouw.

MARIE-CLAIRE: *(boos)* Wat kan het anders zijn dan wat het lijkt? Jij zit op mijn bureaustoel. Wat is daar de bedoeling van?

BEN: *(wijst naar het portret)* Tja... ik... ik... uh... ik heb zojuist voor u dat portret daar opgehangen, mevrouw. En toen wilde ik even kijken of het van hieruit goed te zien was.... en... of het... uh... goed recht hing.

ELOISE: *(duwt het lijstje met een vinger recht)* Nee dus.

BEN: *(richting Eloise)* Veel beter zo. Dank u wel, mevrouw.

MARIE-CLAIRE: *(kortaf)* Zo... klusje geklaard... je kunt weer gaan.

BEN: *(onderdanig)* Ja, mevrouw. *(Ben gaat af)*

Scène 3: Studievriendinnen

Locatie: Kantoor van de directeur.

Tijd: Aansluitend.

ELOISE: *(kijkt Ben na)* Wat een aardige man. Zo behulpzaam en beleefd.

MARIE-CLAIRE: *(beetje neerbuigend)* Hij is mij natuurlijk oneindig dankbaar dat ik hem weer een kans heb gegeven in de maatschappij.

ELOISE: Hoe bedoel je, Marie-Claire? Zojuist wist je niet eens wie hij was.

MARIE-CLAIRE: Je hoorde die "oude baas" toch... hij is hier net als "vrijwilliger" begonnen. Waarschijnlijk zo'n 60+'er die nergens anders meer aan de bak komt. Een herintreder na een forse burn-out of zo. Ik denk ook wel een beetje verstandelijk beperkt...wie zal het zeggen?

ELOISE: Nou, dat zijn nogal wat beweringen op basis van zo'n korte ontmoeting. Volgens mij heeft die man meer in zijn mars dan jij nu denkt.

MARIE-CLAIRE: Eloise, geloof me. Ik zou niet zo succesvol zijn geworden zonder mijn uitmuntende mensenkennis.

ELOISE: Hoe dan ook... ik vond het erg fijn dat je belde. Hoe lang is het niet geleden dat we elkaar gesproken hebben?

MARIE-CLAIRE: Poeh... wanneer was de laatste reünie? 3 jaar geleden?

ELOISE: Toen had je niet eens tijd om even met mij te praten. Je hing continu om die Twan Zilverbelts heen.

MARIE-CLAIRE: Knap toch, hoe hij zich heeft opgewerkt tot Minister van Cultuur. Mooi uithangbord voor ons studentencorps.

ELOISE: Ja, absoluut. Ik ben er ook trots op dat iemand van Eburone het zo ver heeft geschopt. Maar voor je eigen dispuutsgenootje kon er toen nog geen tien minuten af om even bij te kletsen.

MARIE-CLAIRE: Jij snapt ook niet het belang van netwerken op dat niveau. Het gaat om wie je kent en wat ze voor je kunnen betekenen. Daarover gesproken...

ELOISE: *(verontwaardigd)* Ik wist wel dat je me niet zomaar voor de

gezelligheid had uitgenodigd.

MARIE-CLAIRE: *(pakt de fles cognac uit haar bureaula)* Kom op, Eloise, wij meiden van Aurora zouden elkaar altijd blijven steunen, weet je nog?

ELOISE: *(geschrokken)* Verstop je hier drank? Ik dacht dat je alweer een paar jaar droog stond.

MARIE-CLAIRE: *(en schenkt twee glazen in)* Maak je geen zorgen. Ik heb het allemaal onder controle nu. Ad fundum! *(slaat het glaasje in een keer achterover)*

ELOISE: *(drinkt zelf niet)* Ad fundum!

MARIE-CLAIRE: Ter zake. Hoeveel invloed heb jij eigenlijk op de agenda van de Koning?

ELOISE: Wat wil jij met de Koning? Wat heb je je nu weer in je hoofd gehaald?

MARIE-CLAIRE: Nou, ik dacht... aangezien jij hoofd van zijn Public Relations bent... dat jij wel een bezoek van de Koning aan deze dierentuin kan regelen.

ELOISE: En waarom zou de Koning juist naar deze dierentuin komen?

MARIE-CLAIRE: Oké... ik zal vooraan beginnen. Deze dierentuin bestaat binnenkort honderd jaar. En zoals je weet, kom je dan in aanmerking voor het Koninklijk predicaat 'Hofleverancier'. Ik heb de aanvraag inmiddels in gang gezet. En nou leek het mij fantastisch als de Koning dit zelf kwam overhandigen tijdens de feestelijkheden die we gepland hebben.

ELOISE: Kom op, Marie-Claire. Je snapt toch wel dat de Koning niet in eigen persoon het land door rijdt om iedere onderscheiding uit te reiken? Hij weet van de meeste van deze bedrijven niet eens van het bestaan af.

MARIE-CLAIRE: Hij kan toch wel een uitzondering maken? En jij weet net zo goed als ik dat het Koningshuis wel eens een keer wat positieve publiciteit kan gebruiken. Nodigen we alle media uit zodat iedereen kan zien hoe begaan hij is met ondernemerschap en cultuur in Nederland. Kan hij ook nog scoren met foto's bij de pasgeboren... uh... hoe heten die slechts-één-bult-beesten ook alweer?

ELOISE: Dromedaris?

MARIE-CLAIRE: Vast wel.

ELOISE: *(heeft het even laten bezinken)* En deze opzet is niet alleen bedoeld zodat jij mooi kan scoren? Op de foto met de Koning? Marie-Claire...ik ben toch niet achterlijk. Jij... directeur van een dierentuin? Het past gewoon niet bij je.

MARIE-CLAIRE: Misschien op het eerste oog niet nee, maar je zou het...

ELOISE: *(onderbreekt)* Hou toch op... jij en dieren... dat is wachten op ellende. Weet je nog? Met die geit van Hirubas.

MARIE-CLAIRE: *(verdedigend)* Het ontvoeren van elkaars mascotte is traditie onder studentenverenigingen.

ELOISE: Maar niet om ze te mishandelen. Die geit brak twee poten toen jij hem hardhandig in de kofferbak van jouw Cinquecento propte. Die geit heeft de rest van zijn leven met spalkjes moeten lopen.

MARIE-CLAIRE: De rest van zijn leven... hooguit twee maanden.

ELOISE: *(boos)* Omdat hij toen een spuitje kreeg, ja. Dat beest knapte nooit meer op na die ontvoering.

MARIE-CLAIRE: *(schenkt haar glaasje nog maar eens vol)* Maar goed, Eburone liet Hirubas die dag wel een poepje ruiken. Lang leve Eburone!

ELOISE: *(giechelend)* Het was eerder andersom. Van de stress liet dat beest alles lopen in jouw achterbak. Die lucht... ik kan het me nog zo goed herinneren.

MARIE-CLAIRE: *(boos)* Die stank heb ik er nooit meer uitgekregen. *(heft het glas nog maar eens)* Ad fundum! *(Eloise aarzelt even, maar drinkt ook nu haar glaasje niet leeg)*

Nog even over mijn... uh... situatie met dieren, hè... ik krijg steeds meer de indruk dat dieren ook een hekel hebben aan mij.

ELOISE: Waar haal je dat nou weer vandaan?

MARIE-CLAIRE: Nou, toen we net langs die apenkooi liepen, zag jij toch ook dat die... uh... oranje aap zijn middelvinger naar mij opstak?

ELOISE: Die orang-oetan? Tja... dat was merkwaardig. Het leek inderdaad wel iets persoonlijks.

MARIE-CLAIRE: *(derde keer glaasjes gevuld)* Maar goed...wat zeg je, Eloise? Ga je me helpen... met de Koning?

ELOISE: (*twijfelend*) Ik weet het niet Marie-Claire... ik zet wel mijn carrière op het spel, hè.

MARIE-CLAIRE: Kom op Eloise. Meiden van Aurora. Weet je nog? "Aurora Eburone!"

ELOISE: (*valt automatisch de yell bij*) "Zusterschap zal lonen... ", ik weet het... ik weet het. (*kijkt dan bedenkelijk*) Maar, wanneer heb jij mij eigenlijk voor het laatst geholpen?

MARIE-CLAIRE: (*quasinonchalant*) Nou ja... ben je de... (*dramatische pauze*) Tilman-affaire vergeten?

ELOISE: (*geschokt*) De Tilman-affaire? Oh... Marie-Claire... dat is echt laag... zelfs voor jou. Dat je dat erbij durft te halen.

MARIE-CLAIRE: Ik heb het altijd voor mezelf gehouden... nooit een woord over gerept met wie dan ook. En dat blijft zo... als jij mij ook helpt.

ELOISE: (*verontwaardigd*) Ja... je laat me weinig keus, hè.

MARIE-CLAIRE: Dus je helpt me?

ELOISE: (*cynisch*) Hoe kan ik mijn zuster van Aurora nou iets weigeren?

MARIE-CLAIRE: (*zet weer een studentencorps-kreet in, en heft het glas*) Per die studere!

ELOISE: (*valt automatisch bij, met iets minder enthousiasme*) Vespere bibere, ut cras parati ducere!

(*Vertaling: Overdag studeren, 's avonds drinken, zodat wij morgen gereed zijn om te leiden*) (*de glaasjes worden geleegd*)

MARIE-CLAIRE: Ik wist dat ik op je kon rekenen. Wat is de kortst mogelijke termijn waarop je dat zou kunnen regelen?

ELOISE: Nou... momentje, Marie-Claire. Daar gaat nog wel een en ander aan vooraf. Als de Koning hier publiekelijk verschijnt, zal er wel nog een risicoanalyse door de AIVD gedaan moeten worden.

MARIE-CLAIRE: (*verrast*) De AIVD? Wat komen die dan precies analyseren?

ELOISE: Zij zullen bijvoorbeeld kritisch kijken naar de ontstaans-geschiedenis van het bedrijf.

MARIE-CLAIRE: (*beetje gerustgesteld*) Oh... prima, die is vrij eenvoudig. Tot voor kort was dit een familiebedrijf dat als

kinderboerderij is gestart.

ELOISE: En ze kijken ook naar de achtergrond van de medewerkers hier, om te zien of daar ergens een dreiging richting de Koning vanuit gaat. Ze zullen wat interviews willen afnemen.

MARIE-CLAIRE: *(geschrokken)* Maar... ik ken die mensen zelf niet eens... ik heb geen idee wat zij allemaal te verbergen hebben...

ELOISE: *(semi-geruststellend)* Het is een routineonderzoek. Iedereen die in de buurt van de Koning komt, gaat door zo'n screening. Ikzelf en de mensen van de AIVD ook ieder jaar opnieuw.

Scène 4: Verliefd

Locatie: Kantoor van de directeur.

Tijd: Aansluitend.

Jet komt binnen met een bordje in haar hand met een snack erop. Ze draagt een haarnetje en vies schort.

JET: Oh, sorry, ik wist niet dat je bezoek had. Stoor ik?

ELOISE: *(tegelijktijd, vriendelijk)* Nee hoor.

MARIE-CLAIRE: *(tegelijktijd, chagrijnig)* Je had even kunnen aankloppen voordat je binnenkwam.

JET: *(verontschuldiging, maakt aanstalten om weer te vertrekken)* Ik zal jullie weer even alleen laten.

ELOISE: Ach, doe niet zo raar. Kom binnen. Ik ben Eloise, een oud-studievriendin van Marie-Claire.

MARIE-CLAIRE: *(kan even niet op haar naam komen)* Oh, dit is uh...

JET: *(niet beledigd dat Marie-Claire haar naam niet weet)* Jet.

MARIE-CLAIRE: *(snel doorpakkend alsof ze het wel wist)* Ja, Jet. Ze werkt hier in cafetaria Paddentrek bij het Reptielenpaviljoen. *(trekt er een vies gezicht bij)*

JET: *(jaloers)* Aangenaam. Marie-Claire en ik zitten samen op yoga.

ELOISE: *(lachend, richting Marie-Claire)* Jij op yoga? Wat is er met je gebeurd? Vroeger lachte je me uit als ik over yoga begon.

MARIE-CLAIRE: *(verdedigend)* Ik doe het voor mijn innerlijke rust.

JET: *(terloops, anderen pikken het niet op)* Ik doe het om naar vrouwen in een legging te kijken.

ELOISE: *(terug naar het onderwerp)* Zei ik je vroeger toch al. Dat yoga goed voor jou zou zijn.

MARIE-CLAIRE: Mijn werk brengt gewoon enorm veel stress met zich mee.

ELOISE: Schei toch uit... je bent gewoon van jezelf al een enorme stresskip. Was je vroeger al.

JET: *(poeslief richting Marie-Claire)* Ik heb iets lekkers voor je meegebracht, Marie-Claire. Kikkerdrilpudding. Was over in de cafetaria. Als ik had geweten dat je bezoek had, had ik een extra lepeltje meegebracht.

MARIE-CLAIRE: *(walgend)* Kikkerdrilpudding? Meen je dat nou?

ELOISE: *(ruikt aan de pudding)* Ruikt best lekker, toch?

JET: *(loopt om Marie-Claire heen om het bordje op haar bureau te zetten en raakt daarbij Marie-Claire even aan. Eloise merkt dat op)* Het is gewoon chipolata, hoor... we noemen het Kikkerdrilpudding om in het thema van de reptielen te blijven. De bezoekers zijn er weg van.

MARIE-CLAIRE: Mijn eetlust is er weg van.

ELOISE: *(pakt het bordje en begint te eten)* Geef maar... ik heb wel trek.

JET: *(ziet de cognac op bureau staan)* Hebben we iets te vieren? Je nieuwe baan? Dan pak ik er eentje mee. Ik heb je tenslotte getipt op de vacature. *(raakt Marie-Claire weer veel-betekendend aan)* Fijn toch, dat we elkaar nu ook op het werk zien, Marie-Claire?

MARIE-CLAIRE: *(voelt zich betrappt, maar schuift het drankprobleem op Eloise af)* Ja... uh... nee. Die cognac is uh... bracht Eloise mee... Zij heeft problemen, moet je weten. *(maakt dat achter Eloises rug om met gebaren duidelijk)*

JET: Ach gossie... komt in alle kringen voor, hè.

MARIE-CLAIRE: *(bergt de fles op en werkt Jet gauw het kantoor uit)* Leuk dat je even langskwam, Jet, en bedankt voor de... uh... snack. Ik zie je morgenavond weer bij yoga.

JET: *(overrompeld)* Ja, prima. Ik zie je morgen.

ELOISE: *(als Jet de deur uit is)* Jij hebt ook helemaal niets door, hè?

MARIE-CLAIRE: *(verbaasd)* Wat had ik dan door moeten hebben?

ELOISE: Die vrouw is hartstikke verliefd op jou.

MARIE-CLAIRE: Wat een flauwekul. Hoe kom je daar nou bij?

ELOISE: *(doet Jets gedrag en stem na en drentelt handtastelijk om Marie-Claire heen)* Ik heb iets lekkers voor je meegebracht, Marie-Claire. Fijn toch, dan we elkaar nu ook op het werk zien, Marie-Claire.

MARIE-CLAIRE: *(ongemakkelijk)* Nee joh... ze weet best dat ik niet... uh...

ELOISE: Wij hebben het er vroeger bij Aurora achter jouw rug om ook wel eens over gehad... of jij niet... uh...

MARIE-CLAIRE: Ik lesbisch? Meen je dat nou? Waar haal je het vandaan? Ik ben al vijftientig jaar getrouwd... met een man.

ELOISE: Het is geen waardeoordeel hoor. Ik zeg alleen dat ik er niet raar van zou hebben opgekeken als je het wel was.

(Ondertussen loopt Jet binnen om het snackbordje op te halen dat ze was vergeten. Ze loopt achterlangs zodat de anderen haar niet opmerken)

MARIE-CLAIRE: *(geagiteerd)* Hou op! Ik ben het niet en als ik het wel was dan zou ik niet vallen op types met een haarnetje en een schort vol vetvlekken.

(Jet hoort deze woorden, kijkt beteuterd en gaat achterlangs weer af)

ELOISE: *(lachend om haar eigen dieren-woordspelingen)* Marie-Claire... het was beregezellig, maar ik ga er eens gauw vandoor voordat we allebei apelarazus zijn en we er hier een beestenbende van maken zoals vroeger.

MARIE-CLAIRE: *(pakt de fles cognac er weer bij)* Nee, wacht nou even. We moeten dit vieren.

ELOISE: Andere keer Marie-Claire. Ik ga nu meteen wat belletjes doen om een en ander in gang te zetten. Misschien kunnen we overmorgen met de meiden van Aurora Koningsnacht vieren?

MARIE-CLAIRE: *(drinkt dan maar in haar eentje een glaasje)* Ja, Koningsnacht, een uitstekend plan. Dan kan ik hier nu mijn personeel nog even voorbereiden op de interviews.

ELOISE: Hoe zou je hen dan willen voorbereiden?

MARIE-CLAIRE: Ik moet ze toch instrueren wat ze wel en niet mogen zeggen tegen de AIVD.

ELOISE: Ik zou dat niet doen, Marie-Claire. De AIVD krijgt de waarheid toch wel boven water. Daar zijn ze in getraind.

MARIE-CLAIRE: *(Eloise gaat af)* We zullen zien, Eloise. We zullen zien.

(Marie-Claire pakt de microfoon van de omroepinstallatie erbij en spreekt haar medewerkers toe via de intercom. Door de genuttigde borreltjes iets minder bedaard en welbespraakt dan gebruikelijk)

(Marie-Claire spreekt toe alsof ze zelf de Koningin is) Geachte medelanders, morgenochtend spoedberaad. De Koning komt langs voor een onderzoek en ik wil dat jullie hem allemaal gaan interviewen. Maar wees gerust, ik zal jullie hier veilig doorheen loodsen. *(Merkt dan dat de microfoon helemaal niet aan staat. Schakelt deze aan en spreekt dan alsnog in die microfoon. Met piep en galm zou mooi zijn)* Laat ook maar... ik leg het morgen wel uit. Iedereen. Half negen. Mijn kantoor.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto